

DET JURIDISKE FAKULTET

Til: Fakultetsstyret

Fra: Administrasjonen

Saksnr: 7

Sakstype: Orienteringssak/vedtakssak

J.nr:

Møtenr: 3/2011

Møtedato: 8. juni 2011

Notatdato: 1. juni 2011

Saksbehandler: Bente Lindberg Kraabøl

Sakstittel: Opprettelse av fellesgrad, North Sea Energy Law Programme (NSELP)

Innledning:

Fakultetet har fått saken oversendt fra Institutt for Sjørett, og har behandlet saken i dekanatmøtet 1. juni. Masterprogrammet North Sea Energy Law (NSELP) er et erfaringsbasert masterprogram hvor Nordisk institutt for sjørett (NifS) har vært med siden 2008. NifS inngår i et konsortium med universitetene i Aberdeen, Groningen og København om etablering og gjennomføring av fellesgraden. Instituttet ønsker å videreføre dette samarbeidet og på sikt etablere en LLM-grad (Master of Laws). Mastergraden vil bli opprettet som del av etter- og videreutdanning.

Fakultetet er av den oppfatning at dette er en interessant mastergrad som vil utgjøre et spennende bidrag til NifS og fakultetets programportefølje. Den vil utgjøre et viktig bidrag til fakultetets ambisjoner om å knytte seg nærmere til arbeidslivet og det øvrige næringsliv, jf. fakultetets årsplan 2011-13 og fakultetets strategi 2020.

Vedtaksforslag:

Fakultetsstyret anbefaler opprettelse av et erfaringsbasert masterprogram i North Sea Energy Law, under forutsetning av at programmet oppfyller alle formelle krav til opprettelse av fellesgrad og videre under forutsetning av at programmet vil være fullstendig selvfinansiert gjennom egenbetaling, samt at det ikke vil være en belastning for fakultetets øvrige undervisning.

Vedlegg:

1. Notat fra Professor Knut Kaasen og seniorkonsulent Henrik Valderhaug Heussche (NifS) om etablering av fellesgrad i North Sea Energy Law
2. Dispensasjonssøknad fra NifS sendt Kunnskapsdepartementet
3. Kostnadsberegning foretatt av NifS vedr. mastergrad i North Sea Energy Law

Til: Fakultetsstyret

Dato: 1. juni 2011

Opprettelse av fellesgrad (North Sea Energy Law Programme)

Nordisk Institutt for sjørett har i samarbeide med søsterinstitusjoner ved universitetene i Aberdeen, Groningen og København etablert og gjennomført the North Sea Energy Law Programme (NSELP) i perioden 2008-2011 (se <http://www.nselp.eu/>). Programmet har vært delvis finansiert av EUs Lifelong Learning Programme, men også ved avgift fra deltagerne. Programmet er på master-nivå, men har ikke vært akkreditert som masterprogram fordi dette ikke var mulig ved etableringen.

Det har nå åpnet seg mulighet til å få programmet akkreditert som masterprogram basert på samarbeid mellom de fire involverte institusjonene (fellesgrad). Dette er helt i tråd med UiOs årsplan 2011-2013, jf. Tiltak 1: 31.12.2016 – UiO har minst 20 fellesgrader med utenlandske universiteter.

De fire miljøene har derfor besluttet å forsøke å videreføre programmet på dette grunnlag. Dette vil måtte skje uten støtte EU (denne gjaldt bare etableringen), og andre finansieringskilder er ikke tilgjengelige. Programmet må altså fullt ut baseres på egenbetaling fra deltagerne.

Master in North Sea Energy Law er ment som et videreutdanningstilbud som retter seg mot praktikere i næringen. Studiet er ment å gå på deltid og gi en uttelling på 90 studiepoeng (4 emnemoduler á 15 sp + masteroppgave á 30 sp).

Hver samarbeidspartner vil gjennomføre én emnemodul. Hvordan fordelingen løses ved masteroppgaven vil måtte være gjenstand for forhandling for å sikre at kravene til grad oppfylles ved hver av de enkelte institusjonene. Programmet vil ha engelsk som undervisnings- og eksamensspråk.

Programmet er ment lagt opp som en erfaringsbasert mastergrad. Opptakskravene vil være noenlunde like de vi idag har på mastergraden i sjørett. Det vil i tillegg kreves to år med relevant yrkespraksis, slik at opptakskravene etter all sannsynlighet vil bli 3-årig høyere utdanning, to år relevant yrkespraksis, samt dokumenterte engelskkunnskaper.

Studieprogrammet vil omfattes av forskrift om egenbetaling, hvor hovedregelen er at statlige institusjoner ikke kan kreve egenbetaling fra studenter for studieprogrammer som fører frem til en grad (§3-1). Forskriften åpner imidlertid for unntak, bl.a. i § 3-2 (1) bokstav c om at det kan kreves egenbetaling for erfaringsbaserte mastergradsstudier.

Egenbetalingen forutsettes å dekke alle faktiske utgifter. Vi har laget en kostnadsoversikt over hva vi mener Oslo-deltagelsen vil koste. Kostnadsestimatet er basert på våre erfaringer i gjennomføringen av det ikke-akkrediterte programmet. Samarbeidspartnerne budsjetter er

ennå ikke klare, men oppstart forutsetter at egenbetalingen og antall studenter gjør programmet 100% selvfinansiert. Det forutsettes at graden ikke skal påføre fakultetet en økonomisk belastning, ei heller belaste fakultetets øvrige undervisning. I det siste ligger at de lærere som underviser på programmet ikke vil påberope seg denne undervisningen som oppfyllelse av undervisningsplikter, med andre ord at deres innsats prinsipielt går av forsknings- og administrasjonspliktene. Dette mener vi er vel begrunnet sett hen til den forskningsmessige nytte av samarbeidet med de tre andre institusjonene.

Programmet er tenkt opprettet med universitetet i Groningen som hovedkoordinator, men med institusjonene som likeverdige partnere. Vårt regnestykke tar utgangspunkt i at administrasjonen for Oslos vedkommende gjøres på instituttnivå og all årsverksbelastning må frikjøpes. Det er heller ikke planlagt å avholde eksamener som vil belaste eksamensseksjonen på fakultetet, med de administrative kostnader dette ville medført.

Vi forutsetter at programmet faglig holder mål til å akkrediteres som erfaringsbasert mastergrad basert på samarbeid mellom de fire institusjonene.

Det er på det rene at de tre øvrige institusjonene kan delta i et LLM-program finansiert ved egenbetaling fra studentene. For vårt vedkommende oppstår spørsmålet om forholdet til forskrift 12. desember 2005 nr. 1506, hvor hovedregelen er at statlige institusjoner ikke kan kreve egenbetaling fra studenter for studieprogrammer som fører frem til en grad (§3-1).

Forskriften åpner imidlertid for unntak, bl.a. i § 3-2 (1) bokstav c (Master of Arts) om at det kan kreves egenbetaling for erfaringsbaserte mastergradsstudier. Dessuten har departementet kompetanse til å godkjenne unntak fra hovedregelen "i særskilte tilfeller, etter søknad", jfr. forskriften § 3-1 (4).

Dersom vi er avskåret fra å kreve egenbetaling eller ikke kan tilby LLM-grad, vil de tre øvrige institusjoner trolig forsøke å videreføre programmet uten vår deltagelse. Fra vårt perspektiv ville dette være meget uheldig innenfor fagområdet europeisk energirett, både ut fra faglige og mer overordnede nasjonale hensyn.

Vi kjører derfor parallelt en prosess opp mot departementet hvor vi ber om tillatelse til å få tilby en LL.M.- grad på samme vilkår som en erfaringsbasert Master of Arts. Utfallet av denne prosessen forventes å være klart allerede når vi i samarbeid med studieavdelingen på Blindern eventuelt går inn i forhandlinger om en samarbeidsavtale med de tre andre institusjonene.

Programmet er tenkt, som nevnt over, å være fullstendig selvfinansiert. Uten klare budsjetter fra samarbeidspartnerne er det vanskelig å si nøyaktig hvor høy studieavgiften dermed blir, men en kvalifisert gjetning vil tilsi at samarbeidspartnerne vil ligge 10-20 % under UiOs kostnad. Med denne prisen er det lite sannsynlig at programmet vil motta søknader fra kandidater som ikke har et firma i ryggen som er villig til å dekke kostnadene. Instituttet har hatt samtaler med flere interessenter, både arbeidstagere og arbeidsgivere, og det virker rimelig klart at de aktuelle nivåer av deltageravgift ikke sees som noen hindring. På samarbeidspartnernes møte i Haag i juni vil programmets totalbudsjett klarlegges. Vi har selvsagt ingen sikkerhet for at vi vil nå det nødvendige antall deltakere. Men programmet vil ikke påføres vesentlige utgifter før vi har kommet så langt at vi har grunnlag for å konstatere at deltagelsen er tilstrekkelig til å tilfredsstillere de økonomiske forutsetningene.

UiOs Strategi 2020 vektlegger betydningen av internasjonalisering både innenfor forskning og utdanning. I denne sammenheng ansees fellesgrader som et godt strategisk virkemiddel for å gjøre internasjonal eksponering til en integrert del av studiene, og for å fremme verdifull internasjonalisering i alle ledd, hvor UiO i samarbeid med utenlandske institusjoner kan utvikle et kvalitativt bedre tilbud enn det den enkelte institusjonen er i stand til å utvikle alene. Opprettelsen av graden vil bidra sterkt til et langsiktig internasjonalt samarbeid med ledende universiteter, et ønsket tiltak konkret beskrevet i Handlingsplan for internasjonalisering punkt 7.

Et avgjørende spørsmål er hva som er fakultetets interesse i å opprette programmet. Det vil ikke komme penger fra departementet på bakgrunn av produserte studiepoeng. På den annen side, dette vil heller ikke koste fakultetet noe i den forstand at alle utgifter, også for personal og tilrettelegging av undervisning og eksamen, vil være selvfinansiert.

Ved deltagelse i programmet vil fakultetet kunne markere seg internasjonalt ved nybrottsarbeid innen dette fagfeltet. Behovet for videreutdanning i målgruppen er stort. Det eksisterer i Europa i dag ikke noe tilsvarende utdanningstilbud, utviklingen må derfor skje underveis.

På fakultetsnivå er det nødvendig med en formell beslutning om å utvikle prosjektet videre sammen med de samarbeidende institusjonene. Tilsvarende avklaringer forutsettes ordnet også ved samarbeidsinstitusjonene. Men i første omgang er det viktigst at man formelt vedtar å utrede mulighetene for en fellesgrad. Studieavdelingen sentralt og særlig seksjon for internasjonalisering av studier har vært konsultert, og skal med sin spesialkompetanse tungt inn i den videre utredningsprosessen.

Saker om etablering av studieprogram som trenger behandling i universitetsstyret skal først behandles på fakultetet og i studiekomiteen. Forutsetningen for å kunne legge fram etableringssaker for studiekomiteen er at alle nødvendige vedtak er fattet på fakultetsnivået, jf. Saksgang ved etablering av studieprogram vedtatt 6. november 2007, justert i juli 2009.

På bakgrunn av dette ber vi nå om en positiv uttalelse fra fakultetsstyret slik at vi har et formelt grunnlag i ryggen for den videre prosessen. Vi mener vi har gjort et grundig forarbeid og at det er fullt mulig å opprette og drive en slik grad uten at det går ut over fakultetets ordinære virksomhet.

Med hilsen

Knut Kaasen

For Instituttleder Trine-Lise Wilhelmsen

Henrik v.Heussche

Seniorkonsulent

Vedlegg:

Budsjett for UiOs del av fellegraden

Søknadsbrev vedr. dispensasjon sendt Kunnskapsdepartementet.

Kunnskapsdepartementet
Universitets- og høyskoleavdelingen
Seksjon for utdanning og kvalitetssikring

Dato: 27.05.2011
Deres ref.: Arne Lunde
Henrik
Valderhaug
Vår ref.: Heussche

Egenbetaling for LLM-grad

Nordisk Institutt for sjørett ved Det juridiske fakultet, UiO har i samarbeid med søsterinstitusjoner ved universitetene i Aberdeen, Groningen og København etablert og gjennomført the North Sea Energy Law Programme (NSELP) i perioden 2008-2011 (se <http://www.nselp.eu/>). Programmet har vært delvis finansiert av EUs Lifelong Learning Programme, men også ved avgift fra deltagerne. Programmet er på master-nivå, men har ikke vært akkreditert som masterprogram fordi dette ikke var mulig ved etableringen.

Det har nå åpnet seg mulighet til å få programmet akkreditert som masterprogram basert på samarbeid mellom de fire involverte institusjonene. De fire miljøene har derfor besluttet å forsøke å videreføre programmet på dette grunnlag. Dette vil måtte skje uten støtte EU (denne gjaldt bare etableringen), og andre finansieringskilder er ikke tilgjengelige. Programmet må altså fullt ut baseres på egenbetaling fra deltagerne.

Rammene for programmet vil være følgende:

- De fire institusjonene inngår en samarbeidsavtale om å opprette et masterprogram i europeisk energirett
- Programmet forutsettes å tilfredsstillere kravene til LLM-graden (avklares gjennom en selvstendig prosess etter de regler som gjelder for dette)
- Studenter som opptas på programmet forutsettes minst å ha de kvalifikasjoner som gjaldt ved første runde av NSELP: "LL.M. degree from an internationally recognised university, an LL.B. with additional requirements or an equivalent qualification. Relevant work experience is preferred. The programme is designed to be suitable for law graduates and people having relevant work experience, so it is not necessary to have a law degree."

- Søkere uten juridisk bakgrunn på masternivå må ha annen relevant bakgrunn som sammen med programmet gir grunnlag for tildeling av LL.M grad. Uansett akademisk bakgrunn må søkere har relevant erfaring fra energisektoren.
- Programmet forutsettes å være selvfinansiert ved egenbetaling fra deltagende studenter. Dette anses realistisk i forhold til det marked dette programmet henvender seg til.

Programmet vil henvende seg internasjonalt til praktikere på energisektoren med juridisk utdanning på master-nivå. De eller deres arbeidsgivere antas å være villige til å betale hva det koster å oppnå denne tilleggsutdannelsen. Våre undersøkelser viser imidlertid at forutsetningen for dette er at programmet gir en akademisk grad.

Det har tidligere vært etablert erfaringsbaserte masterprogrammer med egenbetaling, men da som en uspesifisert mastergrad -- altså en MA-grad. Våre undersøkelser viser at det ikke er tilstrekkelig at vårt program bare gir en MA-grad. Videreføring av programmet forutsetter altså at det leder frem til en LL.M-grad, spesifisert som LL.M in Energy Law.

Vi forutsetter at programmet faglig holder mål til å akkrediteres som LL.M-program basert på samarbeid mellom de fire institusjonene. Dette avklares gjennom en separat prosess.

Det er på det rene at de tre øvrige institusjonene kan delta i et LL.M-program finansiert ved egenbetaling fra studentene. For vårt vedkommende oppstår spørsmålet om forholdet til forskrift 12. desember 2005 nr. 1506, hvor hovedregelen er at statlige institusjoner ikke kan kreve egenbetaling fra studenter for studieprogrammer som fører frem til en grad (§3-1). Forskriften åpner imidlertid for unntak, bl.a. i § 3-2 (1) bokstav c om at det kan kreves egenbetaling for erfaringsbaserte mastergradsstudier. Dessuten har departementet kompetanse til å godkjenne unntak fra hovedregelen "i særskilte tilfeller, etter søknad", jfr. forskriften § 3-1 (4).

Dersom vi er avskåret fra å kreve egenbetaling eller ikke kan tilby LL.M-grad, vil de tre øvrige institusjoner trolig forsøke å videreføre programmet uten vår deltagelse. Fra vårt perspektiv ville dette være meget uheldig innenfor fagområdet europeisk energirett, både ut fra faglige og mer overordnede nasjonale hensyn.

På denne bakgrunn ber vi om tillatelse til å delta i etablering/videreføring av et LLM-program i europeisk energirett i samarbeid med søsterinstitusjoner ved universitetene i Aberdeen, Groningen og København basert på egenbetaling fra studentene, under følgende forutsetninger:

- Programmet akkrediteres faglig som LLM-program etter særskilt prosedyre
- Deltagerne på programmet forutsettes å være post-graduate jurister eller tilsvarende og ha erfaring fra energisektoren
- Egenbetalingens størrelse fastsettes av styret eller den styret delegerer til, jfr. forskriften § 3-2 (3).

Vi ber om å bli kontaktet dersom det ønskes flere opplysninger.

Dette brev sendes i forståelse med Det juridiske fakultet og Studieseksjonen ved UiO.

Med hilsen

Knut Kaasen
Nestleder
for Instituttleder Trine-Lise Wilhelmsen

Henrik Valderhaug Heussche
Seniorkonsulent

Kopi:

- Studieseksjonen, UiO
- Det juridiske fakultet, her

Tilbudsalternativ 1:

Prosjekteier (institutt navn)	Nordisk institutt for sjørett					
Prosjekt tittel	North Sea Energy Law Programme					
Prosjektleder	Knut Kaasen					
Budsjett (hele 1 000)	2 010	2 011	2 012	2 013	2 014	Totalt
Personal- og indirekte kostnader	765 302	155 924	-	-	-	921 226
Annonsering og markedsføring	-	-	-	-	-	-
Reiser/konferanser/mv.	82 500	-	-	-	-	82 500
Andre driftskostnader/leie av lokaler	36 300	-	-	-	-	36 300
Innkjøp av eksterne tjenester	35 714	-	-	-	-	35 714
Investeringer (utstyr)	11 000	-	-	-	-	11 000
Budsjett ekskl. mva	930 816	155 924	-	-	-	1 086 740
Budsjett inkl. mva	930 816	155 924	-	-	-	1 086 740
Pris pr deltaker	46 541	7 796	-	-	-	54 337

Tilbudsalternativ 2:

Prosjekteier (institutt navn)	Nordisk institutt for sjørett					
Prosjekt tittel	North Sea Energy Law Programme					
Prosjektleder	Knut Kaasen					
Tjeneste/nivå	Timepris ekskl. mva	Arbeids-timer	Totalt	Timepris inkl. mva	Antall Timer	Totalt
Prosjektledelse	kr 1 130	90	kr 101 722	kr 1 130	90	kr 101 722
Forelesning / seminar	kr 1 130	484	kr 547 037	kr 1 130	484	kr 547 037
Forelesning, stipendiat	kr 524	20	kr 10 471	kr 524	20	kr 10 471
Veiledning 30p-oppgave	kr 693	75	kr 51 949	kr 693	75	kr 51 949
Administrativ bistand	kr 567	279	kr 158 099	kr 567	279	kr 158 099
Sensur	kr 693	75	kr 51 949	kr 693	75	kr 51 949
	0 kr	-		kr -	-	
	0 kr	-		kr -	-	
	0 kr	-		kr -	-	
	0 kr	-		kr -	-	
	0 kr	-		kr -	-	
SUM		1 023	kr 921 226		1 023	kr 921 226
Driftskostnader	Pris ekskl mva.		Pris inkl. mva		Totalt	
Annonsering og markedsføring	kr	-	kr	-	kr	-
Reiser/konferanser/mv.	kr	82 500	kr	82 500	kr	82 500
Andre driftskostnader/leie av lokaler	kr	36 300	kr	36 300	kr	36 300
Innkjøp av eksterne tjenester	kr	35 714	kr	35 714	kr	35 714
Investeringer (utstyr)	kr	11 000	kr	11 000	kr	11 000
SUM	kr	165 514	kr	165 514	kr	165 514
Totalt	Totalt ekskl mva		Inkl mva			
SUM	kr	1 086 740	kr	1 086 740		
Pris pr deltaker						54 337